

ชื่อเรื่องการศั�ห์ควาแบบอิสระ	ผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่า : ศึกษาเฉพาะกรณีของ อาเกอแม่เจ้ม จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	พันตรารุจิรา พิเชฐ พิมลศรี
รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง
คณะกรรมการสอบค้นควาแบบอิสระ	

รองศาสตราจารย์ สุมศักดิ์ เกี้ยวภิรัตน์	เกี้ยวภิรัตน์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ประชุม พานิช	พานิช	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐวุฒิ ชพานนท์	ชพานนท์	กรรมการ

ເມືອງຍົງຍາ

การวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสถานการณ์ปัจจุบัน และผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่าในอาเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเดินป่า เช่น หน่วยงานราชการ บริษัททัวร์และมัคคุเทศก์ เป็นต้น พัฒนาทั้งการท่องเที่ยวเดินป่า ที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการการท่องเที่ยวเดินป่าให้มีผลกระทบต่อสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้น้อยที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า การท่องเที่ยวเดินป่าในอาเกอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวโน้มขยายตัวทุกปี เนื่องจากได้รับความนิยมจากกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่ชื่นชอบความสวยงามของธรรมชาติ วัฒนธรรมท่องเที่ยวและการผจญภัย

ผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวเดินป่า คือ ประชาชนนั่นก็องถ้าได้มีโอกาสในการหารายได้พิเศษจากการท่องเที่ยว แต่ก็มีผลเสียทางด้านกายภาพ ด้านสังคมและวัฒนธรรม การเกิดความเลื่อมโกร姆ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การทิ้งขยะ มูลฝอย และการทอกรองไฟซึ่งอาจทำให้เกิดไฟป่าได้ ทั้งนี้ เพราะขาดการควบคุมและการกำหนดแนวทางเดินป่า รวมทั้งกฎหมายบังคับและระเบียบปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า ยังขาดนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเดินป่าระดับจังหวัดและระดับชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้มีนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาค ในกระบวนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเดินป่า
2. ควรมีการกำหนดแนวทางท่องเที่ยวเดินป่าให้ชัดเจน เพื่อบรยយืนในการควบคุม ดูแล และรักษาสามารถให้บริการได้ เช่น การรักษาความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกให้ด้านที่นี่ ๆ
3. ควรเร่งรัดให้มีการรณรงค์เพิ่มความรู้แก่ประชาชนในกองถัง นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยว ให้มีความตระหนักรและมีส่วนเกี่ยวข้องในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม
4. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูล จดบันทึกและสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเดินป่า เพื่อบรยយืนในการวางแผนปฎิบัติงานของทางราชการต่อไป

Independent Study : The Impacts of Trekking Tours : A Case Study
of Mae Cham District, Chiang Mai Province

Author : Pol.Lt.Col. Pichate Pimolsri
M.A.(Political Science) : Politics and Government

Examining Committee : Assoc.Prof.Somsak Keawkingeo chairman
: Assoc.Prof.Prachid Na Bangchang member
: Assist.Prof.Nat Chaparnond member

Abstract

The objectives of this independent study are focused at learning about the prevailing situations and the effects of trekking tours in Mae Cham district, Chiang Mai province, including learning about the roles and responsibilities of public and private sectors on the issues of trekking tours. The aim is to find out the most appropriate format of trekking tour management which suits the needs of tourists and has the least effects on local social and environmental conditions.

The methodology of the study is field interviews. Respondents are divided into 5 groups which are: government officials, trekking tour companies, trekking tourists, provincial level policy makers and people who live in trekking localities. Data and information from other sources are also used in this study which is carried out in Mae Cham district, Chiang Mai province during January to September 1993.

The study finds that the demand for trekking tour has the tendency to increase with every passing year owing to its popularity among Thai and foreign tourists who love natural beauty, local culture and adventure.

The beneficial effect of trekking tour is the opportunity of local residents to earn extra income from tourism. But, there are numerous ensuing bad effects on society and culture, on the decays of natural resources and environments such as poaching, garbage disposal and causes of forest fire. These shortcomings stem from the lack of control over the setting of trekking itinerary including the lack of rules and regulations on trekking tour. Moreover, there is the lack of trekking policy both at provincial and national levels.

The study has the following recommendations :

1. national and provincial policies on management of trekking tours should be formulated.
2. trekking itinerary should be clearly specified in order to supervise and service, such as, in providing safety and conveniences.
3. campaigns on the preservation of natural resources and environment should be provided to local residents, tourists and trekking tour companies.
4. data and information concerning trekking tours should be gathered for the use of future official policy formulation.